

τὸ φέλιμα τοῖς ποιῶσιν ἢ δὴ γὰρ δοκεῖ εἰ ὑ-
 βριν. καὶ τοῖς κακῶς λέγουσι, καὶ καταφρο-
 νοῦσι, περὶ αὐτῶν τοῖς μέλλουσιν ἀπουδάξουσιν ἢ
 εἴ, οἱ δὲ πρὸ φιλοσοφίας φιλοτιμούμενοι, εἰς τὴν
 εἰς τὴν φιλοσοφίαν οἱ δὲ ἄλλοι τῆ ἰδέας, εἰς τὴν
 εἰς τὴν ἰδέαν ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλοι τῆ δόξης.
 ταῦτα δὲ πολλοὶ μέλλον, εἰς ἑσπέρουσι
 σὺ μὴ ἐπαρῆσαι αὐτοῖς, ἢ ὅπως, ἢ μὴ ἰσχυ-
 ρῶς, ἢ μὴ δοκεῖν. ἐπειδὴ δὲ σφόδρα οἴωνται
 ἐπαρῆσαι ἐν τούτοις ἐν οἷς σπῶσθησιν, B
 οὐ φρονησοῦσι. καὶ τοῖς φίλοις μέλλον ἢ τοῖς
 μὴ φίλοις ὁῶσινται γὰρ φρονησοῦσιν ἢ τοῖς
 ἐπὶ αὐτῶν δὲ πείθει, ἢ μὴ. καὶ τοῖς εἰδοσ-
 μένοις πικρῶν, ἢ φρονησοῦσιν, εἰς πάλιν μὴ
 οὕτως ὁμιλοῦσι ἢ καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἴωνται
 καταφρονησοῦσιν ταῦτα γὰρ αὐτοῖς ποιεῖν.
 καὶ τοῖς μὴ ἀντιποιῶσιν δὲ, μηδὲ τὴν ἴστω
 αἰταποδιδῶσιν. καὶ τοῖς ταῦτα πᾶσι ποιῶσιν C
 αὐτοῖς, εἰς ἢ τοῖς αἰσῶσι ἢ καταφρονησοῦσιν γὰρ
 πᾶσι τοῖς οἱ τοιοῦτοι φέρονται καὶ οἱ μὴ, ὡς
 ἢ πῶσιν οἱ δὲ, ὡς παρ' ἢ πῶσιν. καὶ τοῖς ὡ
 μηδὲ ἐν λόγῳ οὐσιν, αὐτῶν ὁμολογῶσιν μέλλον
 ἐπὶ κείνῳ γὰρ ἢ ὀργῆ τῆς ὁμολογίας πρὸς τῶν
 μὴ φρονησοῦσιν. φρονησοῦσιν ἢ τοῖς ἢ πῶσιν
 μὴ ὁμολογῶσιν. τοῖς δὲ φίλοις, εἰς τε μὴ
 δὲ λέγουσιν, ἢ ποιῶσιν καὶ ἐπὶ μέλλον, εἰς
 ταῦτα πᾶσι, καὶ εἰ μὴ αἰσθάνονται θεομῶσιν
 ὡς παρ' ὁ Ἀντιφῶντος Πλήξιστος τῶν Μελεά-
 γρου ὁμολογίας γὰρ τῶν μὴ αἰσθάνονται ση-
 μεῖον ὡς γὰρ φρονησοῦσιν, οὐ λατρεύουσιν. καὶ
 τοῖς ὁμολογῶσιν τῆς αὐτοῦ χάριτος ἢ ὅπως ὁμ-
 ομολογῶσιν ἐν ταῖς ἐπὶ αὐτῶν αὐτοῦ χάριτος. ἢ γὰρ
 ἐχθροῦ, ἢ ὁμολογῶσιν σημείον. καὶ τοῖς μὴ
 φρονησοῦσιν, εἰς ἢ λυπήσονται ἢ διὸ καὶ τοῖς
 καὶ ἐπὶ γὰρ γὰρ ὁμολογῶσιν ὀργίζονται. καὶ τοῖς ἢ αἰ-
 κούσιν περὶ αὐτῶν, ἢ θεομῶσιν τὰ αὐτῶν
 φάσμα ὁμοίως γὰρ εἰσιν ἢ ὁμολογῶσιν, ἢ
 ἐχθροῖς οἱ γὰρ φίλοι, συμφοροῦσιν ἢ θεομῶσιν
 δὲ τὰ οἰκεία φάσμα πάντες, ὁμολογῶσιν. ἢ πᾶσι,
 τοῖς ὁμολογῶσιν πρὸς πέντε, πρὸς οἷς φιλο-
 τιμοῦσιν, πρὸς οἷς συμφοροῦσιν, ὑφ' ὧν
 βούλονται συμφοροῦσιν, πρὸς οἷς ἀμύμων-
 ται, ἢ ἐν τοῖς ἀμύμωνοις αὐτοῖς ἐν τούτοις
 εἰς τὴν ὁμολογῶσιν ὀργίζονται μέλλον. καὶ τοῖς
 εἰς τὰ ταῦτα ὁμολογῶσιν, ἐπὶ ὧν αὐτοῖς
 αἰσθῶν μὴ βουλήσονται ὁμολογῶσιν, γυναι-
 κας, ἀρχαῖους. καὶ τοῖς χεῖρὶ μὴ ὁμολο-
 γῶσιν παρὰ τὸ φρονησοῦσιν γὰρ ἢ ὁμολογῶσιν. καὶ τοῖς
 εἰσθάνονται, πρὸς ἀπουδάξουσιν

agentibus sunt. iam enim videntur propter
 contumeliam. Et maledicentibus & con-
 temnentibus in iis, quibus ipsi maxime
 student, vt qui in philosophia cupiunt al-
 lios superare, si quis inuehatur in philo-
 sophiam: qui verò in forma corporis, si
 quis in formam, similiter verò etiam in al-
 liis. Atque hæc multo magis, si suspicentur
 ea non adesse sibi, vel omnino, vel non
 firmè, vel non existimari. Quòd si valde
 existiment se hære in iis, in quibus illu-
 duntur, non curant. Et amicis magis, quàm
 non amicis: arbitrantur enim conuenire
 magis, se ab ipsis beneficio affici, quàm
 non. Et iis, qui consueverint honorare, aut
 curare, si non amplius sic conseruentur.
 Etenim ab his arbitrantur se contemni. i-
 dem enim facturos. Et iis, qui non red-
 dunt beneficium, nec par reddunt, & iis,
 qui contraria faciunt ac ipsi, si inferiores
 sint. Contemnere enim omnes eiusmodi
 videntur. Atque hi quidem, vt eos qui in-
 feriores sint: illi verò tanquam ab infe-
 rioribus beneficio affecti. Et iis, qui in nul-
 la sunt existimatione, si despiciant, magis.
 Positum enim est, iram esse despicientiæ
 aduersus non conuenienter se gerentes.
 Conuenit autem inferioribus non despi-
 cere. Et amicis, si non benedicant, aut fa-
 ciant, & præterea magis, si contraria fa-
 ciant, & si non sentiant ipsos indigere, vt
 Antiphontis Plexippus Meleagro: despi-
 cientiæ enim non sentire signum est. quæ
 enim curamus, non latent. Et iis, qui gau-
 dent rebus aduersis, & omnino iis, qui bo-
 no animo sunt in ipsorum rebus aduersis.
 aut enim inimici, aut despicientis signum
 est. Et iis, qui non curant, si molesti sint.
 Quamobrem & mala nunciandis iras-
 cuntur. Et iis, qui aut auscultât de ipsis, aut
 spectant ipsorum mala. similes enim sunt,
 aut iis, qui despiciunt, aut inimicis. Amicis
 enim condolent. Spectantes verò propria
 mala, omnes dolent. Præterea despicien-
 tibus apud quinque hominum genera, ap-
 pud eos, quibuscum de honore concer-
 tant, apud eos, quos admirantur, apud eos,
 quibus volunt se admirationi esse, apud
 eos, quos reuerentur, & inter eos qui re-
 uerentur ipsos. Inter hos si quis despiciat,
 irascuntur magis. Et iis, qui in eiusmodi
 rebus despiciunt, quas ipsis turpe est non
 adiuuare, vt parentes, filios, vxores, subdi-
 tos. Et gratiæ non agentibus. præter conue-
 niens enim est despicientia. Et dissimula-
 tione vtentibus apud eos, qui seridè agunt: